

[Collet]

modtagernes. Hvis man kigger på tallene, hvad er det så for astronomiske indkomster, disse lønmodtagere, som hr. Svend Auken her nævner, har? Størsteparten af de selvstændige, som har haft en fremgang, er typiske lavtlønsgrupper inden for landbrug, håndværk og detailhandel. Det er dem, der har haft en fremgang. Procentvis har den været stor.

Men hvad tjener de? Hvis vi tager den gennemsnitlige indkomst for 96.000 landmænd, så har de tjent 58.000 kr. Tager man den for 36.000 detailhandlere, har de tjent 77.000 kr. Tager man den for bygge- og anlægsvirksomhed, har de tjent 91.000 kr. Til sammenligning – hvis vi tager det samme tal – har f.eks. ikke-faglærte arbejdere tjent 97.000 kr. Det er den skattepligtige indkomst, jeg taler om. Det er altså ikke højindkomstgrupper, vi taler om her, det er lavindkomstgrupper.

Kaster man blikket på de forskellige lønmodtagergrupper for at se, hvorledes forskydningerne her procentvis har udviklet sig fra 1982 til 1983, vil man se det meget interessante, at jo højere indkomst, desto lavere procentstigning. Sammenhængen er helt entydig og klar. Derfor holder hr. Svend Aukens argument om, at indkomstfordelingen har udviklet sig i en uretfærdig retning i denne regerings tid, overhovedet ikke.

Afslutningsvis skal jeg sige, at det konservative folkeparti kan stemme for det af det radikale venstre stillede forslag om motiveret dagsorden.

Tørnæs (V):

Det er på mange måder en lidt underlig debat, vi har haft i dag. Det, som synes at interessere socialdemokratiet mest, er fordelingen, oven i købet en tvungen fordeling, af et overskud, som socialdemokratiet ikke selv har formået at skabe i virksomhederne, oven i købet et overskud, der investeres i nye arbejdspladser.

Det næste emne, som synes at optage forespørgerne, er indkomstpolitikken, en indkomstpolitik, som socialdemokratiet ikke har villet medvirke til at gennemføre. Jeg synes ikke, der er nogen grund til at klandre arbejdsmarkedets parter for, at de har indgået fornuftige aftaler, og at de formentlig også vil gøre det igen, men det, som er meget vig-

tigt at slå fast, er, at løftet til arbejdsmarkedets parter bliver holdt, det løfte, der gik ud på, at løntilbageholdenhed ville betyde faldende arbejdsløshed, flere i beskæftigelse.

Jeg skal afslutningsvis sige, at vi kan stemme for det radikale dagsordensforslag.

Gert Petersen (SF):

Jeg bemærkede, at finansministeren medgav, at vi ikke, heller ikke ud fra hans synsvinkel, er kommet så langt endnu. Vi skal meget længere med den politik, som regeringen fører, og det er da også rigtigt, at vi stadig væk har 270.000–280.000 arbejdsløse. Fru Anne Grete Holmsgård var inde på, at hvis det havde været for nogle år siden, så havde hele tinget været i oprør over det meget, meget høje tal. Nu er det stagneret omkring dette tal i det sidste par år, og nu er det, som om man har vænnet sig til det: nå ja, det er jo ikke så slemt.

Det er meget slemt, og hvis finansministerens mening er, at vi skal have afskaffet arbejdsløsheden helt, så o.k., det er et godt formål, men spørgsmålet er hvordan. Men hvis regeringen vil fortsætte med at anvende de midler til stimulering af investeringerne, som vi har oplevet igennem det sidste par år, nemlig en drastisk skabelse af øget ulighed og utryghed i befolkningen – og det vil regeringens flertal – så er det midler, som jeg tror at et flertal i virkeligheden i den danske befolkning i det lange løb vil vende sig imod. Vi gør det hos os under alle omstændigheder.

Så må jeg da også sige, at jeg selv har været lidt forvirret over disse procenttal omkring investeringsforbedringen, der har svirret i luften. I mit eget manuskript havde jeg faktisk skrevet – og det burde have glædet finansministeren – at industriinvesteringerne i 1984 var steget med 50 pct., og jeg blev lidt forbavset, da finansministeren meget mere beskedent heroppefra sagde 30 pct., og det er da, fordi de 50 pct. har svirret i luften, jeg er lige ved at sige indtil denne dag. Så sent som i går, hr. finansminister, var der en ganske respekteret økonomisk medarbejder ved et københavns dagblad, som skrev, at industriinvesteringerne var steget med 50 pct. i 1984, og det er naturligvis, fordi Industrirådet og alle mulige andre spåmænd er kommet med udtalelser herom. Nu viser det sig, at de faktisk kun er steget godt og vel halvdelen af